

JOC DE ROLS

DESCRIPCIÓ DELS ROLS

Els personatges que aquí apareixen són orientatius, el mestre o la mestra pot inventar-ne qualsevol altre. Tenint en compte el bagatge de l'alumnat de l'aula, se sabrà quins detalls ampliar o com canviar les circumstàncies plantejades, de manera que tots i totes puguin sentir-se identificats/des i empatitzar al màxim amb el rol presentat.

És important que cada subgrup primer es familiaritzi amb el seu rol i després se li faciliti el repte on es troba immers el seu personatge tipus.

1. Vaig a una escola on m'hi passo tota la setmana perquè el meu pare i la meva mare treballen molt i massa lluny

Descripció del rol:

Em dic Sandra, tinc 12 anys i sóc filla única. Cada cop m'agrada menys l'escola, hi tinc amics però odio estar sempre allà. El meu pare i la meva mare m'hi van portar fa 2 anys però ja n'estic cansada. Vénen cada cap de setmana a buscar-me per dur-me a casa però tampoc els veig gaire, em passo l'estona o bé tancada a la meva habitació o bé al carrer amb els meus amics. Sembla que jo no els importi gaire, perquè es passen l'estona enganxats al telèfon o a l'ordinador fins em tornen a l'escola. M'agradaria viure a casa tota la setmana i anar a l'escola al meu barri, prop de gent que estimo.

REPTE: Aconseguir que el seu pare i la seva mare no treballin tant i li facin més cas.

Preguntes d'exemple: Què puc fer per a què els seus pares comprenguin que jo vull estar més a casa i canviar d'escola si cal?
 Què hauria de canviar perquè la feina no sigui tan important per al meu pare i la meva mare?
 Com podria aconseguir que em facin més cas i fem coses junts el cap de setmana?

2. M'agrada viure tots junts amb l'avi, l'àvia, els oncles, les ties, els cosins i les cosines.

Descripció del rol:

Em dic Lola i visc al centre del meu poble, en un casalot molt antic. Vivim allà des que vam néixer. Com que la casa és molt gran, ens hi estem tota la família: l'avi i l'àvia, el pare i la mare, el meu germà petit Jan i jo; però també l'oncle Ramon i la tia Asun amb els seus fills Adrià, Júlia i Nico, la tia Marta i, quan ve per aquí, el tiet Joan que treballa a Holanda. M'agrada molt viure tots junts, sempre hi ha moviment i algú amb ganes de jugar. És molt divertit! Les meves amigues es riuen una mica de mi perquè diuen que mai puc estar tranquil·la a casa i troben que sempre hi ha massa gent. Jo no les acabo d'entendre... No hi veig cap mal a tenir tota la família tan a prop...

REPTE: Aconseguir que les meves amigues no em vegin com un bitxo rar.

Preguntes d'exemple: Què puc fer per convèncer les meves amigues que també s'hi està molt bé amb tota la família?
Com podria aconseguir que no es riguin més de mi?
Què els hauria d'explicar? Com?
Potser si ens canviem de casa per un dia ho veuran diferent i ja no es riuran tant de mi...

3. No entenc perquè m'haig d'averkonyir del meu color de pell

Descripció del rol:

Em dic Joel i tinc 11 anys. El meu pare és del Senegal i va arribar a Catalunya fa 20 anys. De seguida, hi va conèixer la Tere, la meva mare. Es van enamorar i, al cap d'uns anys, vaig néixer jo. De ben petit m'han portat a fer atletisme, fins i tot estic a l'equip de l'escola. Els caps de setmana sempre anem a campionats i ens ho passem molt bé, sobretot si guanyem! El dissabte passat no vaig tenir la meva millor cursa... el dia abans, quan tornava de l'entrenament amb l'autobús, un grup de joves em va començar a mirar i a riure... Fins i tot, un d'ells em va dir que sortís del bus, que no era *un bus per a negres*. Ningú em va ajudar, recordo que tothom mirava cap a una altra banda... Em vaig sentir molt malament i molt sol... Vaig preferir baixar de l'autobús i tornar caminant a casa.

REPTE: No ser discriminat ni rebre cap tipus de burla pel seu color de la pell.

Preguntes d'exemple: Què hauria de fer per no tornar a viure una situació tan incòmoda? Qui em podria ajudar? A qui hauria d'acudir?
Què podria haver dit als joves per a què em deixessin tranquil? Què hauria d'haver fet la gent del bus perquè no em sentís tan malament?

4. És totalment injust que hi hagi nens i nenes que treballen en fàbriques.

Descripció del rol:

Em dic Xavi i tinc 12 anys. Ja s'acosta l'hivern i la meva mare avui ens ha dut a la meva germana petita i a mi a comprar roba. Davant d'una de les botigues hi havia una concentració de persones amb pancartes on s'hi podia llegir: "Aturem l'explotació infantil a Bangladesh". La meva mare ens ha dit que no en féssim cas i que entréssim a comprar, que no teníem gaire temps, però jo no he volgut comprar-me res. Quan he arribat a casa, m'he posat a buscar informació a Internet i he sabut que molta de la roba que comprem, normalment la més barata, és feta per nens i nenes que es veuen obligats a treballar. He mirat el meu armari i la majoria de peces de roba són de Bangladesh, Xina, Turquia... M'agradaria que els nens i les nenes de tots els països gaudissin de la seva infantesa com jo ho faig...

REPTE: Què hauria de canviar al món per a què els nens i les nenes poguessin gaudir de la seva infància i no fossin forçats a treballar?

Preguntes d'exemple: Què puc fer jo per evitar que això passi? I des de casa?
Un boicot a les marques serviria d'alguna cosa?
Com podria convèncer el meu pare i la meva mare per canviar els hàbits de compra? Què els podria explicar?